

Red het laatste Belgische passagierschip m/v Charlesville

door Daniel Rom

- Pride of Belgium - Historic Ocean Liner
- De laatst bestaande getuigenis van ons prestigieuze maritiem verleden
- Historisch Vlaams drijvend monument ligt nog aangemeerd in de Duitse haven van Rostock
- Het statige majestueuse vlaggeschip van onze vloot mag als uniek patrimonium niet verloren gaan
- Het is een icoon van onze industriële vaardigheid en ons overzeese verleden
- Steun het project van recuperatie van het schip en help het te beschermen door de Europese classificatie als maritiem erfgoed

Historiek :

De pakketboot of villeboot – doordat haar andere zusterschepen ook met de naam ville of stad begon – m/v Charlesville was volledig van Belgische makelij en gebouwd in 1951 op de Cockerill werven van Hoboken en de motor in het Waalse Ougrée.

Het was een gemengd vracht- en passagierschip van 153 meter lengte met een verplaatsing van 9.233 tdw. Zij kon 8.000 ton stukgoed laden en ongeveer 325 passagiers inschepen. Het voerde hoofdzakelijk tussen Antwerpen en de Congolese haven van Matadi , met tussen aanloop in Santa Cruz de Tenerife en Lobito in Angola. Zij had speciale verwarmde tanks om palmolie te vervoeren.

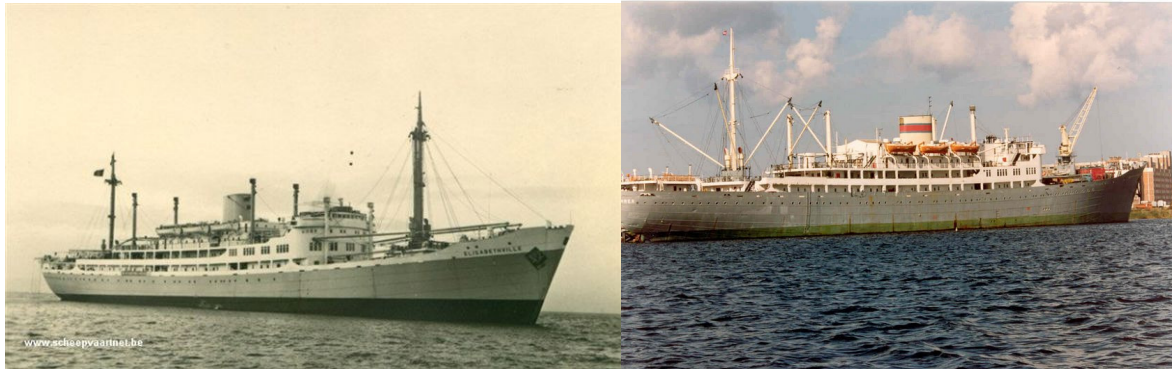
Het schip werd door haar rederij CMB *Compagnie Maritime Belge* in 1976 verkocht aan de VEB Deutsche Seereederei te Rostock in de voormalige DDR.

Omdat het passagierschip niet meer rendeerde door de opmars van het luchtvervoer.

Het schip werd verbouwd en aangepast als opleidingschip voor de zeevaartschool in Duitsland . Het werd herdoopt als m/v Georg Buchner.

In 1989 vertrok een Antwerpse delegatie om het schip te keuren om haar terug naar haar thuishaven te brengen. De kosten bleken niet lonend of winstgevend, alhoewel de Antwerpse zeevaartschool destijds zou tussenkomen met personeel voor het dagelijks onderhoud.

In 1991 werd het schip overgedragen aan de Stad Rostock. In 1995 contacteerde deze de Stad Antwerpen of die interesse had om het schip terug te kopen? Noch het havenbedrijf noch de vroegere reder CMB betuigde enige belangstelling en bijna ging het schip toen verloren naar de schrootafbraak!

Hierboven links : het zusterschip Elisabethville werd in Gent gesloopt. Rechts: de Georg Buchner als schoolschip in Rostock , bijna gesloopt !

De Charlesville – Georg Buchner werd op het nippertje gered door een Duitse hotelketen die er een jeugdherberg van maakte en weer eens verbouwde om de accommodaties te maximaliseren. Het authentieke stijlvolle meubilair werd toen wel terug verworven door de CMB rederij.

Actueel is het stadsbestuur van Rostock niet bijster gelukkig met het weinig rendabele hotelschip en zou het zijn ligplaats willen vrijmaken voor een ander schip van Duitse oorsprong, dat als museumschip zal fungeren.

Het is dus vijf voor twaalf om ons patrimonium terug te halen voordat het definitief verloren gaat. Een alternatief is om deze Duitse hotelketen te overhalen om zijn exploitatie verder te zetten in de haven van Antwerpen.

Dan zal zijn bezettingsgraad veel hoger liggen en is het schip al terug bij ons. Tenminste als de havenautoriteiten van Antwerpen willen medewerken door dit alternatief niet de grond in te boren met te hoge havenliggelden. Als er geen added value kan voorgesteld worden , zal de hotelketen negatief oordelen.

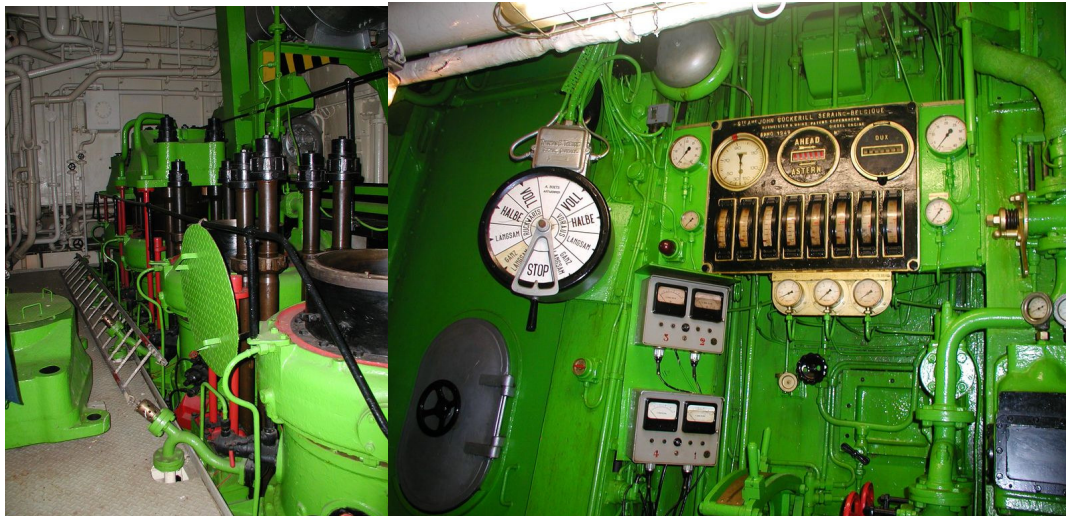
Men veronderstelt van onze beleidsvoerders om toch wat meer positief ingesteld te zijn tegenover zulks een historisch patrimonium voor ons land ... dat bijna verloren ging door enkele mandatarissen die enkel winstbejag vooropstelden en geen informatie hierover naar de Antwerpenaar toe doorgaven.

Watererfgoed Vlaanderen dient nu als communicatieplatform voor dit project.

Toekomstige functie en exploitatie

Veel Antwerpenaren, bezoekers en toeristen verlangen er al heel lang naar om eens een groot zeeschip van binnen en van buiten te mogen bezoeken. Maar die kans is klein omdat de meeste zeeschepen die de haven aanlopen in operaties zijn en de verzekeringen zulke bezoeken weigeren. Nu zou die kans er eindelijk komen, en dan nog op een mooi en eigen gemaakt Belgisch schip uit haar glorieus maritiem verleden.

Het schip is op zichzelf al een museum om te bezichtigen. Ook de indrukwekkende machinekamer kan bezocht worden.

De machinekamer zal menige techniektrouwer intrigeren.

Het Antwerps Havenbedrijf zou een vrachtruimte toegewezen krijgen om in ware grootte de stiel van het stouwen van stukgoed te kunnen laten waarderen door de bezoekers, alsook het stellen van scheepsgetuig en laadbomen aan dek.

De horeca, er zijn verschillende restaurants en bars, keukens, zwemdok, heeft zeker exclusief toekomstig gebruik hiervoor. Als hotel is het passagiersschip uiteraard voorbestemd om een origineel verblijf te verzekeren.

De zeevaartschool kan er ook een niche in vinden en kan er voor hen ruimte beschikbaar gemaakt worden.

Hierboven links: scheepsbrug. Rechts: eetsalon 1ste klasse

De hoogste toegevoegde waarde is de Charlesville als pronkstuk tegenover de heraanlegde Scheldekaaien, misschien op dezelfde ligplaats als destijds het zeilopleiding schip Mercator, ook een schip met een historisch verleden.

Of verbonden aan het rehabilitatieproject van de immigratiebeweging via de Red Star Line. Of een verlengde als toegevoegd museum aan de nieuwe MAS.

De meeste wereldhavens hebben hun historisch schip en er is geen reden dat Antwerpen hiervoor zou moeten onderdoen.

Watererfgoed Vlaanderen vraagt bijzondere aandacht, steun en sponsoring voor het recuperatie project “ Red de Charlesville “ voor het definitief te laat is.

Het is een unicum dat dit schip van 60 jaar oud zodanig goed is kunnen bewaard blijven. Laat het voor de komende generaties behouden om te bewijzen wat er destijds in ons land kon gepresteerd worden en met welke fierheid onze maritieme kundigheid kon aanschouwd worden.

Financiële steun

Dit project zal uiteraard kostelijk zijn, daarom het voorstel om het over verscheidene financiële draagvlakken te spreiden.

Van de Belgische Staat verwacht men de steun op Europees niveau om het schip als geklassificeerd maritiem erfgoed te laten erkennen. Een tussenkomst in de kosten is ook een erkenning voor de meerwaarde van de opbrengsten uit de maritieme en de havenindustrie die decenia lang de schatkist bijzonder gespijsd hebben. Een soort payback hiervan kan alleen maar blijf geven van een appreciatie door de overheid voor zoveel geleverde inspanningen.

Verder nog vraagt men actieve steun aan de overheid om het schip tijdens de terugreis via het Kielkanaal te laten bemannen door de Zeemacht.

Het schip heeft geen schroef meer en moet worden gesleept. Ook hiervoor vraagt men staatssteun voor het gebruik van de staatssleepboot. Alles waarvoor staatsbedrijven zoals loodsdiensten, sleepdiensten, scheepscoördinatie, enz. kan

tussenkomen om hierdoor de rechtsreekse kosten te drukken zal hoogst gewaardeerd worden door de vele enthousiaste aanhangers voor dit project.

Van de Stad Antwerpen en het Havenbedrijf verlangt men eveneens een tussenkomst van alle diensten die kunnen bijdragen tot het recuperatieproject. Wat de financiële bijdrage betreft, verzoekt men eveneens tot vrijstelling van havengelden.

De privé-sponsors uit de maritieme industrie, reders, stouwerijen, expediteurs en scheepsagenten zullen blijk geven van hun sympathie voor het icoon van wat destijds de haven van Antwerpen een internationale uitstraling gaf.

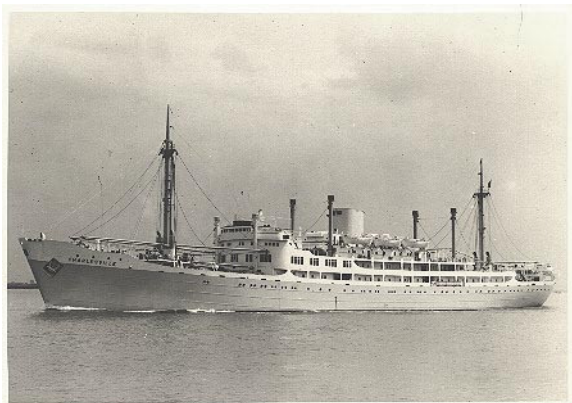
Er kan ook overwogen worden om privé-aandelen uit te schrijven, zoals de CMB er vroeger heel mooi gedrukte had.

Er zal ook veel onbezoldigd vrijwilligerswerk aan de pas komen om het project in goede banen te leiden en zeker voor het onderhoud van het schip.

De vele positieve en enthousiaste reacties voor het behoud en de terugkeer naar zijn aanleghaven voor dit schip bewijzen dat er nog een maritieme spirit is behouden. Oudgedienden, zeevarenden en expatriates uit Afrika betuigen hun sympathie. Eertijdse havenarbeiders en bedienden herinneren zich nog de activiteiten en drukte rond die schepen. Jongeren zien intrigerend uit om nog een levendige getuigenis van hun verleden te mogen bezoeken.

Als ieder zijn steentje bijdraagt en de overheid eens toestemt aan wat de burger van hen verlangt kan dit zeker ons internationaal imago ten goede komen.

Voorkom dat ons patrimonium verloren gaat en steun dit recuperatieproject !

Laat de m/v Charlesville klasseren als Europees maritiem erfgoed !

Teken in als U sympathisant bent.

Geef U op als vrijwilliger om bij te dragen tot de realisatie !

m/v Charlesville the pride of Antwerp